

Landskap: Småland Upptecknat av: Sunn Larin Liljeström
 Härad: Emmaboda Adress: Storg 40 Dahlslus
 Socken: Markaryds Berättat av: Johannes Lyytinen
 Uppteckningsår: 1945 Född år 1878 i Emmaboda

Uppgifterna om sagomannen. s. 1.
 Tillverkning av värskeder, -försäljning s. 1-2.
 Majstång och dens. s. 2-3.
 Maj i by. s. 3.
 Kryddat brännvin s. 5.
 Måssling. s. 5.
 Tandvärk. s. 6.
 Morgång. s. 6.
 Odens jakt. s. 7.
 Vilsorgång. s. 7.
 Skogsgrubben. s. 8.
 Ridern av maran. s. 8.
 Knechtning, - dödsarsel. s. 9.
 Lure sytes. s. 10.
 Vattenod kunde skadas av varmt vatten. s. 10.

Skriv endast på denna sida!

K. B. GRAHNSBOM, LUND

LUF. 46

" 50.

" 31.

Johannes Gullström f. 1878 i Hammarby.
Rorke vid 20 års ålder till hotband som
skuhuggare. Han blev sm till riksdags
lunt i Stockholm 1901-02. Var tillbak i
härkars 1904 och har sedan dess stannat
där o varit anställd vid härkars fabriks
för tillverkning av väskor.

Här i trakten lands för allmänt
väskor för hand i skogen, kväten
Gullström. I mitt hem bjöds vi tidigt på
morgnen och att till ena kväten
och band skes och vi barn var också
barnen att hjälpa till. Här ser man
här gårds folk ut i kyrkan o sålde
väskor. Här är fabriken köpta
för en billig peng upp väskor och sålde
sedan dessa med bra förtjänst. Ett år

hade han ända till 400 knallar, som
var nte och sälde. Di gick omkring
nte bara i Sverige utan också i
Allande. I Finland, Danmark, Estland
och Ryssland gick smätända knallar.
Gustaf Jonsson, ryssa-bustaren di bodde,
var ända vid Uralbergen. Pharus Jonsson
i Rips gick med rännaden till
Helsingborg och äkte därifrån över
till Danmark och gick omkring och
sålde där. Men hade fulla gånar
att se rårparorna omkring sig.

I rängen vid Hamngård var en
gammal plats där den dansade och
nte majsången midsommarafton.
Stämman sig ut som att kors och var

blädd med bromsar och för. Den fick
stå kvar till det gröna risvat. Han
dansade omkring den var söndag
kväll. På den tiden lade inte prästen
sig i folkets görande och litande.

hög i by gick och hällna på vin.
Det var både stora och små som
var med. När jag var ung gick jag
också med en gång, men när vi kom
till kyrkan som stora barn ^{små}
omd och som tog pengarna så vi fick
vara utan. Men när som gick brukade
som få ägg och pengar och det kunde
hända att om som inte fick något
på ett ställe så tog som ägg som
som färdig innan och stängde som i

vaggarna och jöng. "Å liss, å liss du
lulle stud, till toppen o luss de jessa dy ut."
För brukade den alltid jynna den
ritsligt gamla måjrisen: boder often
om i hanna å o.s.r., men för näst
är redan jöng den "Vinteren rasat ut.
och den lykes jag är mycket grämare.
Den stora som var mid ville inte visa
sig utan den skickade fram måjrisen
na och höll sig jättr bakom. Björk-
kristarna som den satte i friskupsten,
plåkade den när de kom förbi näs-
stans där det var grünt. Första gången
jag hörde talas om måjrisning var
när jag var liten och mabon sa till
far att några pågslödingar har spunnit
omkring å skåpet.

ACC. N:R M. 9811:5.

Samling

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Linu var brände brennin och lade på
brännvin. Det skulle vara bra mot
magknip. Så bursade hon till maten
när den kommat och tok den.

Sin stoppades det på brännvinsflaskan
och fick stå och dra en tid och
det användes som medicin. Hon
lä också varla vintär på bränn-
vinsflaskan för då att det skulle
va bra mot ont i magen.

Det mässling hade de gamle
en kur. Den tok de en lake av björk-
tår och badade den sjuk i det.
Linu var här bakt både mig och
mina bröder i ridan lake.

ACC. NR M. 9811:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För fanns här ingen doktors på
längre räder. Hållskolan var det när man
att kina till om någon var sjuk.

Om man hade landvärk skulle
man dräna en flisa av ett träd, vilket
som helst och pita sig i handen med
flisan så att det blödde och så skulle
man säga att landvärken skulle gå
över till den.

Isbjörns gick för. Man skulle gå
till en kyrka och på hemvägen kunde
man möta Isbjörnen. Om man så mötte
sin egen så kunde man vara rädd på
att man inte hade till nästa jul.

Tidigt på vägen som man får
höra små flyttfåglar som flyga och
skäller som hundar. Det säger folk
att är Ulvis som jagar.

En bonde i Boda hade varit och
löschat på ett ställe och på krällen blev
det kalas och björspis ryper. När han
skulle hem på krällen så gick och gick
han och kunde inte hitta hem. Han
förstod då att det var skogsmannen som
förvillat honom. Han stannade då och
rängde tungan och då hittade han snart
vägen. På morgonen efter gick han ut
från att se om han i snön kunde hitta
sina spår och se hur han gick. Han såg då
att ^{han} gått runt en videlurke hela natten.

En som hånade mig i Halland
skulle till kvam och hon hörde att per
Anten. Rätt som det var fick hon syn
på en gubbe och en männare hon
knew dets störe blev han. Till slut
var han lika stor som maffet. Hon
förstod då att det var skogsgubben. Hon
sade själv: "Hon ble till hög som dunge-
funt, hur de kunne veda."

feret =
taussegren

I Visby bände jag en prjke som
ofta var av maran. Hon till och med
bände bänderna. Hon trodde han visste
som det var och vi en natt rulle han
målarna i hennes bänder för att han
sedan skulle se om märkena efter han
målade fanns på henne. Som han misstänkte
jag vil inte om han var dom.

ACC. N.R. M. 9811:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jag var nygift bodde jag
hos minna svärföräldrar. Min far hade
en faster som var gift i Kristiania
med en annan. En natt då jag
såg och skulle till att svara på
frågan en kvarkring vid sänggaveln.
Jag tänkte att jag blivit fel och blev
mycket liggande. Han drog efter bröstet en
kvarkring till och så annu en. Jag
stod efter om då jag inte såg vägen
som kunde ha kvarkat blev jag
orsak och kunde inte svara något på
hela natten. På morgonen talade jag om
det för min svärmor och hon sade
att hon också blivit kvarkad.
Fånga dagar efter kom bud fr. Kristiania
att farbror dött och det visade sig att hon
dött vid samma tid som kvarkaderna. Hon
sagde 'han ja' inte utan 'ho när ja' själv upplöst de!

ACC. N:R M. 9811:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Da jag och far varit i en affär
så gick jag på brällen, då vi gick hem
så såg typen som gick framför oss
upp mot sig. Jag såg det men far
såg det inte. Det syntes klart som
om någon gått med en lykta. Jag
kan inte förstå vad det kan ha
 varit.

Min mor har råttat inte då
vi varit vatten för att inte skada
rätterna.